

Krásně je na světě, když na své můžu,..
.. si odpovím sám. <Plíhal>

my way

00/2007

List českých liberálů

Klausův útok na demokracii

Milan J. Hamerský v LN

Diskuze k chystanému pochodu Mladých národních demokratů, médií označovaných za pravicové radikály, v sobotu 10. listopadu Prahou odhalila pochybné představy o demokracii a právním státě u mnoha veřejně známých osob. Nejen Josef Klíma v LN (27.10. Nazijugend), ale i další novináři veřejně pohrdají rozhodnutím soudu rušícím zákaz pochodu od magistrátu. Do čela útoku na právní stát se překvapivě s vervou postavil prezident svojí bezprecedentní výzvou všem příslušným orgánům, aby zabránily pochodu. Jde o jasnou výzvu, že porušení pravomoci veřejného činitele má politickou podporu nejvyšších míst!

V budoucnu asi pořádání veřejných shromáždění nebude podléhat zákonné úpravě a posouzení územně příslušnému orgánu státní správy (magistrát, obecní úřad) a případně soudu, ale poslední instancí se má stát Úřad prezidenta republiky.

Prezident může udělování milostí delegovat na ministra spravedlnosti, možná by obdobně mohl právo zabránit konání pochodu či demonstrace přenést na spolehlivé novináře. Pan Klíma se svojí skandální výzvou uveřejněnou v LN, „najde se konečně někdo rozumný, kdo pochod zakáže bez ohledu na to, co si o tom myslí soudy“, není jediný novinář, který ví, kdo co smí a kdo ne.

Vidím věc odlišně a jsem rád, že nežiji v zemi, kde by právo diktovala politická objednávka. Svoboda je pro mě zásadní věcí a její součástí je i možnost vyjadřovat názory formou pochodů. Bude-li dnes omezena svoboda jedněch, kde to skončí?

Zítřejší omezení pochody nekonformní levice, pozitířů odborářů, slávitů. Komentátor LN Martin Weiss aktuálně píše o zakázaném pochodu homosexuálů ve Vilniusu.

Náš prezident má na soudy pífkou pro některá rozhodnutí omezující jeho svévoli, např. jeho neúspěšná snaha odvolat předsedkyni Nejvyššího soudu, či neodůvodněné nejmenování soudních čekatelů soudci. Jeho útok nejen na nezávislost soudů, ale i rozhodování státní správy už přinesl své plody. Pražský magistrát v pátek našel formální cestičku, jak pochod nepovolit. Po týdnech diskuzí a soudních pří najednou úředníci našli pochybení svolavatele pochodu. Těžko se vyhnou podezření, že je to na politickou objednávku, když v čele úřadu stojí Pavel Bém ochotný změnit každý svůj názor dle záchvěvu nálad hradního pána.

V tyto dny si připomínáme vznik Československa, politici nás určitě obšťastní citátem TGM, „státy se udržují na těch ideálech, na kterých vznikly“. Československo existovalo jako ostrov svobody a právního státu v meziválečném chaosu střední Evropy. I dnes je obojí ohroženo a tím, kdo si stoupá do čela politického nátlaku na veřejné instituce, je prezident.

Svobodomyšlní občané vědí, že pokud nechtějí bránit svá práva svépomocí, je politicky nezávislá soudní moc nezbytná. Útoky na ně ze sebeušlechtilějších pohnutek jsou krajně nebezpečné.

Chceme, aby o tom, který pochod se bude konat, rozhodovali politici na základě veřejné objednávky? Nebo jsme tak vyspělá, demokratická a otevřená společnost, že uneseme pochod několika desítek radikálů bez obcházení zákonů a nátlaku na příslušné veřejné instituce?

Milan J. Hamerský, předseda Liberální reformní strany

*Milý čtenáři,
dostává se k Vám nulté – pracovní vydání měsíčníku českých liberálů. V roce 2008 budeme na jeho stránkách reflektovat podstatné události z liberálního pohledu od známých osobností. Dáme prostor nastupující generaci z řad členů a sympatizantů LiRA a IKHB. Otevření jsme i příspěvkům liberálů z dalších institucí. Budeme přinášet i zprávy ze zahraničí (ELDR) a k volebnímu roku 2008.*

OBSAH čísla:

- * **Útok na svobodu shromáždění**
- * **Kongres liberálů z ELDR v Berlíně**
- * **Projekt uzákonění „důstojné smrti“**
- * **Sjezd LiRA 9.12.07**

Sjezd **Liberální reformní strany** proběhl 9.12.2007 v Praze. Zvláštní host, exministr zahraničí Jiří Dienstbier diskutoval o otázkách zahraniční i domácí politiky. **Usnesení LiRA:** *LiRA v lednu představí návrh změny volebního zákona (přijatelného nejen pro ODS a ČSSD) a iniciuje kroky k umožnění jeho přijetí *LiRA podnikne další kroky ke schválení návrhu zákona o "důstojné smrti" *LiRA se aktivně zúčastní voleb v roce 2008 *LiRA bude pokračovat v mezinárodní spolupráci s liberály z ELDR/ Evropské liberální a reformní strany

Kniha Tomáše Ježka podrobně mapuje celý proces české privatizace, jak probíhala především v devadesátých letech. Autor ji chápe a pojednává jako základ transformace tzv. socialistické společnosti na společnost svobodných lidí, která spočívá v historicky ojedinělé operaci převádění obrovského státního majetku na soukromé subjekty za účelem vytváření svobodného trhu. Autor provází čtenáře vtipným a srozumitelným způsobem jednotlivými kroky tohoto procesu – od vyjasňování ideových východisek a bojů o smysl, základní cíle a metody privatizace přes konkrétní průběh tzv. malé privatizace, velké privatizace, a zejména pak privatizace kuponové až k úloze jednotlivých institucí a osob.

Tomáš Ježek je průvodcem vsutku zasvěceným, neboť podává svědectví takřkajíc z první ruky. Nejenže se za starého režimu de facto jako ekonom teoreticky připravoval na danou problematiku – mj. pro samizdat přeložil práce F. A. von Hayeka –, ale po převratu se mu dostalo možnosti uskutečňovat své teoretické představy v praxi, ať už jako ministr privatizace, předseda Fondu národního majetku, předseda rozpočtového výboru či burzovní komory.

Vít Procházka: O jednom kongresu a liberálním mládí

Od 18. do 19. října se v Berlíně odehrával 28. kongres Evropské liberální, demokratické a reformní strany (ELDR) zastřešující liberálně orientované politické formace napříč Evropou. ELDR představuje třetí největší frakci Evropského parlamentu. Jde o vlivné seskupení politiků hledajících seberealizaci mimo většinové socialisticko-konzervativní proudy veletoku evropské politiky.

Témata, která se v průběhu kongresu probírala patří ke stereotypům našeho civilizačního diskursu (např. klimatické změny či šíření demokracie) a snadno se s nimi setkáme při každé na nadnárodním rámci vystavěné diskusi politicky aktivních elit. Pravda, v případě berlínského kongresu byla nastíněna vizí tak význačných celebrit evropského dění jako jsou dánský premiér Anders Rasmussen, eurokomisař pro rozšíření Olli Rehn, vůdce současné nejsilnější německé opoziční strany FDP Guido Westerwelle a další.

Někomu by se patrně líbilo citovat jejich originální, vznešené a často i vtipné projevy, pro které právem patří do svých prestižních funkcí. S těmi není složité se podrobně seznámit za pomoci jistého důmyslného nástroje, internetu.

Jelikož jsem měl tu čest stát se jedním z kongresových hostů, zaujalo mne také

něco jiného než od politiky neoddělitelné bonmoty a proklamace. Při podobných akcích doma setkávám se s lidmi přinejmenším o generaci staršími než já. Vzpomínám na ty zasloužilé starce, kterým tleská při vstupu do sálu celá společnost a kteří ne a ne dát aktivní politice jednou provždy vale. Jejich okolí nepochybuje, že politik, který neodhadne své místo v čase, začne přesluhovat a je na obtíž. Ví to sami politici, kteří se, škoda pro ně i pro nás, nepřipravili na život po politice, jenž je pro ně mnohdy hůř představitelný než život po životě. Mezi účastníky precizně zorganizovaného setkání liberálů ze všech krajů starého kontinentu shledal jsem se s nevídaným množstvím mladých politiků a politických aktivistů, kteří jako by svou kvantitou a nadšením odsouvali dosluhující pardály na okraj (rozuměj do penze).

A přitom zdůvodnit, proč politika nepřitahuje mladé lidi, nečiní potíže. Je nudná, věčně uondaná, nešikovná a zdaleka ne tak výdělečná a jistá jako manažerské posty v soukromém byznysu. V Berlíně jsem pochopil, že mladý člověk do politiky patří a že chce do ní patřit. Všichni ti mladí Finové, Italové, Němci, Rakušané, Estonci a nevím kdo ještě v atraktivitu, význam a důstojnost politické práce věří.

A co Češi?

Chtělo by se naříkat nad osudem, který nás středoevropské nešťastníky s lvíčkem na prsou navedl opět na slepou vývojovou kolej, která vede nejlépe do pytláckých

kleští zakonzervované strnulosti. Kálel bych do vlastního hnízda, kdybych nepřiznal, že z pětičlenné delegace zástupců české liberální scény (složené z členů či sympatizantů jediné fungující české liberální strany LiRA – Liberální reformní strany) nebyl nikdo, kdo by se věku politického vysloužilce jen blížil.

Jak si houževnatí bojovníci s klíčem ve znaku (a až husitskou náturou vzniklou z neustálých střetů s mnohonásobnou přesilou) povedou v ringu české politiky nepřetržitě dominovaném stále neporazitelnou chobotnicí (tu od architekta Kaplického dozajista nemyslím), určit nedokáží, i když jim (a tudíž i sobě) přeji úspěšné prosazení liberálních hodnot v praxi našeho státu.

Jedno je ovšem těžké zpochybnit. Poté, co se konzervativní borci jali hájit národovecké extrémy, jejich socialističtí soukmenovci marně hledají cestu na uzdravení kdysi tak pyšně prezentovaného sociálního modelu a zelení se ukázali coby zajímavý, avšak ne spásonosný experiment, naskytl se příležitost, na kterou liberální předáci tak dlouho čekali. Teď mohou potvrdit správnost svých úsudků a vrátit se do čela pelotonu, aby projeli cílovou pásku konečně zase jako první.

Liberálové připravili „zákon o důstojné smrti“. Na samostatném webu www.eutanazie-dobrasmrť.cz se věnujeme otázce budoucí právní úpravy návrhu na uzákonění legální eutanazie v České republice. Za projektem stojí Liberální reformní strana, která chce ve spolupráci s širokou veřejností,

především z řad lékařů a právníků, připravit základní legislativní návrh pro veřejnou diskusi ve společnosti, v politických stranách a následně i Parlamentu ČR.

Jsme otevření spolupráci s každým zájemcem.